

RADA

Kodeks postępowania pomiędzy Radą, państwami członkowskimi i Komisją zawierający wewnętrzne ustalenia dotyczące wdrażania przez Unię Europejską i reprezentowania Unii Europejskiej w odniesieniu do Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych

(2010/C 340/08)

Przypominając, że art. 3 i 4 decyzji Rady 2010/48/WE z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych⁽¹⁾ przewidują, że przed złożeniem w imieniu Unii dokumentu formalnego zatwierdzenia konieczne jest uzgodnienie kodeksu postępowania.

Przypominając, że zgodnie ze wspomnianymi artykułami decyzji 2010/48/WE kodeks postępowania będzie przedstawiał szczegółowe ustalenia dotyczące wdrożenia Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych (dalej zwanej „konwencją”) przez Unię, w tym ustalenia dotyczące roli Komisji będącej punktem kontaktowym do spraw wdrażania konwencji w imieniu Unii; reprezentowania Unii na posiedzeniach organów utworzonych na mocy konwencji; prezentowania stanowiska Unii na takich posiedzeniach; oraz ścisłej współpracy na takich posiedzeniach, w szczególności w odniesieniu do kwestii monitorowania, sprawozdawczości i sposobu głosowania.

Ponadto przepisy niniejszego kodeksu postępowania, które dotyczą kwestii koordynacji działań między Radą, państwami członkowskimi i Komisją, powinny być traktowane jako część mechanizmu koordynacji, o którym mowa w art. 33 ust. 1 konwencji.

Uwzględniając wymóg jedności reprezentowania na forum międzynarodowym Unii i państw członkowskich zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej (TUE) i Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej również na etapie realizacji zobowiązań międzynarodowych,

RADA, PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I KOMISJA UZGADNIAJĄ NASTĘPUJĄCY KODEKS POSTĘPOWANIA:

ISTOTA I ZAKRES KODEKSU

1. a) Niniejszy kodeks postępowania zawiera ustalenia pomiędzy Radą, państwami członkowskimi i Komisją w sprawie współpracy przy różnych aspektach wdrażania konwencji, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku w dniu 13 grudnia 2006 r.

Bez uszczerbku dla ogólnego obowiązku ścisłej współpracy, kodeks będzie stosowany do przygotowania posiedzeń organów utworzonych na mocy konwencji i uczestnictwa w tych posiedzeniach.

b) Kodeks zawiera szczegóły dotyczące roli punktu kontaktowego.

PODZIAŁ ZADAŃ NA PODSTAWIE KOMPETENCJI

2. Instytucje Unii i państwa członkowskie zapewnią ścisłą współpracę we wdrażaniu konwencji, uwzględniając zasady lojalnej współpracy, pomocniczości i konieczności poszanowania różnych kompetencji instytucji Unii i państw członkowskich, jak stanowią Traktaty, oraz pamiętając, że zakres i wykonywanie kompetencji Unii podlegają, z uwagi na swój charakter, ciągłej ewolucji.

3. W kwestiach należących do kompetencji państw członkowskich, państwa członkowskie będą dążyły – w stosownych przypadkach – do opracowania skoordynowanych stanowisk.

4. W kwestiach należących do wyłącznej kompetencji Unii, Unia będzie dążyła do opracowania stanowisk Unii, w szczególności w odniesieniu do:

a) zgodności pomocy państwa z rynkiem wewnętrznym (art. 108 TFUE, dawny art. 88 WE);

b) wspólnej taryfy celnej (art. 31 TFUE, dawny art. 26 WE);

c) swojej własnej administracji publicznej (art. 336 TFUE, dawny art. 283 WE);

d) wszelkich innych spraw w takim stopniu, w jakim postanowienia konwencji lub instrumentów prawnych przyjętych w ramach jej wdrażania wpływają na wspólne zasady ustanowione uprzednio przez Unię zgodnie z art. 3 ust. 2 TFUE lub je zmieniają.

5. W kwestiach należących do kompetencji dzielonych oraz w kwestiach, w których Unia koordynuje, wspiera lub uzupełnia działania państw członkowskich, Unia i państwa członkowskie będą dążyły do opracowania wspólnych stanowisk, w szczególności w odniesieniu do:

a) aktów ustawodawczych zawartych w dodatku do deklaracji w sprawie kompetencji załączonej do decyzji 2010/48/WE lub nowych aktów lub strategii politycznych przyjmowanych w obszarze:

— działań na rzecz zwalczania dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność (art. 19 TFUE, dawny art. 13 WE),

⁽¹⁾ Dz.U. L 23 z 27.1.2010, s. 35.

- swobodnego przepływu towarów, osób, usług i kapitału (art. 28–32, 34–37 TFUE, dawne art. 23–31 WE, i art. 45–66 TFUE, dawne art. 39–60 WE),
  - rolnictwa (art. 42–43 TFUE, dawne art. 36–37 WE),
  - transportu kolejowego, drogowego, morskiego i powietrznego (art. 91 TFUE, dawny art. 71 WE i art. 100 TFUE, dawny art. 80 WE),
  - podatków (art. 113 TFUE, dawny art. 93 WE),
  - rynku wewnętrznego (art. 114–115 TFUE, dawne art. 94–95 WE),
  - równości wynagrodzeń dla pracowników płci męskiej i żeńskiej (art. 157 TFUE, dawny art. 141 WE),
  - polityki dotyczącej sieci transeuropejskich (art. 170–172 TFUE, dawny art. 154–156 WE),
  - statystyk (art. 337–338 TFUE, dawne art. 284–285 WE);
- b) unijnych aktów prawnych lub strategii politycznych, w przypadku gdy występuje ścisły i zasadniczy związek z wdrażaniem konwencji, przyjmowanych w obszarze:
- zatrudnienia (art. 145–150 TFUE, dawne art. 125–130 WE),
  - rozwoju edukacji o wysokiej jakości i wdrażania polityki w dziedzinie kształcenia zawodowego (art. 165–166 TFUE, dawne art. 149–150 WE),
  - spójności gospodarczej i społecznej (art. 174–178 TFUE, dawne art. 158–162 WE),
  - współpracy w na rzecz rozwoju (art. 208–211 TFUE, dawne art. 177–181 WE), oraz
  - współpracy z krajami uprzemysłowionymi (art. 212 TFUE, dawny art. 181a WE).

USTALANIE STANOWISK

6. Wszystkie stanowiska Unii i jej państw członkowskich, o których mowa w pkt 3, 4 i 5, będą należycie skoordynowane.
- a) W kwestiach, o których mowa w pkt 3, prezydencja może zwołać, z własnej inicjatywy lub na wniosek Komisji lub państwa członkowskiego, posiedzenia koordynacyjne (w nagłych przypadkach koordynacja może przebiegać przy użyciu środków elektronicznych) państw członkowskich i Komisji w ramach właściwej grupy roboczej Rady przed każdym spotkaniem i podczas każdego spotkania, o których mowa w pkt 1.

Skoordynowane stanowiska będą przedstawiane przez prezydencję lub – jeśli to konieczne – przez państwo członkowskie wyznaczone przez prezydencję lub Komisję za zgodą wszystkich obecnych państw członkowskich.

- b) W kwestiach, o których mowa w pkt 4, posiedzenia koordynacyjne Komisji i państw członkowskich w ramach właściwej grupy roboczej Rady będą zwoływane z inicjatywy prezydencji lub na wniosek Komisji lub państwa członkowskiego przed każdym spotkaniem i podczas każdego spotkania, o których mowa w pkt 1, z możliwością konsultacji z Grupą Roboczą Wysokiego Szczebla ds. Niepełnosprawności w obszarze jej kompetencji. W nagłych przypadkach te posiedzenia koordynacyjne mogą przebiegać przy użyciu środków elektronicznych.

Stanowiska Unii będą przedstawiane przez Komisję.

- c) W kwestiach, o których mowa w pkt 5, posiedzenia koordynacyjne Komisji i państw członkowskich w ramach właściwej grupy roboczej Rady będą zwoływane z inicjatywy prezydencji lub na wniosek Komisji lub państwa członkowskiego przed każdym spotkaniem i podczas każdego spotkania, o których mowa w pkt 1, z możliwością konsultacji z Grupą Roboczą Wysokiego Szczebla ds. Niepełnosprawności w obszarze jej kompetencji. W nagłych przypadkach te posiedzenia koordynacyjne mogą przebiegać przy użyciu środków elektronicznych.

Podczas posiedzeń koordynacyjnych w ramach właściwej grupy roboczej Rady Komisja i państwa członkowskie zdecydują, kto będzie wygłaszać oświadczenia, które mają zostać złożone w imieniu Unii i jej państw członkowskich w przypadkach, gdy odpowiednie kompetencje są nierozdzielnie powiązane.

Wspólne stanowiska będą przedstawiane przez Komisję w przypadku, gdy dana kwestia w przeważającej części należy do kompetencji Unii, oraz przez prezydencję lub państwo członkowskie, gdy dana kwestia w przeważającej części należy do kompetencji państw członkowskich.

Do celów ustalenia stanowisk w związku z lit. a, b i c) stosowane będą następujące ustalenia:

- (i) w Brukseli, w ramach właściwej grupy roboczej Rady, jak najwcześniej przed początkiem spotkania, o których mowa w pkt 1.

Po otrzymaniu porządku posiedzeń, o których mowa w pkt 1, Komisja prześle Sekretariatowi Rady do dystrybucji wśród państw członkowskich wykaz punktów porządku posiedzenia, w odniesieniu do których mają być wygłoszone oświadczenia wraz z zaznaczeniem, czy oświadczenia te powinny być wygłoszone przez Komisję lub prezydencję.

Sekretariat Rady rozprowadzi te projekty oświadczeń otrzymane od prezydencji (w odniesieniu do pkt 3) i od Komisji (w odniesieniu do pkt 4 i 5) wśród państw członkowskich i Komisji najpóźniej na tydzień przed posiedzeniem koordynacyjnym. Sekretariat Rady zapewni niezwłoczne przekazanie projektów oświadczeń właściwej grupie roboczej Rady;

- (ii) bez uszczerbku dla lokalnych ustaleń w kwestii koordynacji Unii – na miejscu (w Nowym Jorku lub Genewie⁽¹⁾), w szczególności na początku i, jeśli to konieczne, na końcu spotkań, o których mowa w pkt 1; kolejne posiedzenia koordynacyjne zwoływane są gdy występuje taka konieczność, w ramach ciągu spotkań.

W przypadkach, gdy nie będzie można osiągnąć porozumienia, w tym z przyczyn odnoszących się do braku porozumienia co do podziału kompetencji między Unią i jej państwami członkowskimi, kwestia będzie bez zbędnej zwłoki przekazana właściwej grupie roboczej Rady lub, w stosownych przypadkach, innym organom Rady. Jeżeli w ramach tych organów nie będzie można osiągnąć porozumienia, sprawa będzie przekazana Komitetowi Stałych Przedstawicieli (Coreper). Jednak wówczas, gdy niemożliwe będzie zwołanie na czas posiedzenia właściwej grupy roboczej i, w stosownych przypadkach, innych odpowiednich organów Rady, kwestia będzie bezpośrednio przekazana Coreperowi, który podejmie decyzję co do stanowiska na podstawie zasad głosowania określonych w stosownym traktacie UE zajmującym się daną kwestią;

- (iii) „Właściwa grupa robocza Rady” będzie określona przez prezydencję. Prezydencja dołoży również należytych starań, by z wystarczającym wyprzedzeniem informować wszystkie grupy robocze Rady zainteresowane w znacznym stopniu daną kwestią, w tym grupę roboczą ds. podatków gdy kwestia obejmuje elementy podatkowe, oraz nawiązać współpracę z tymi grupami. Na wniosek państwa członkowskiego lub Komisji prezydencja powinna przekazać każdą kwestię omawianą zgodnie z niniejszym kodeksem do rozważenia innej grupie roboczej zainteresowanej w znacznym stopniu daną kwestią.

ZABIERANIE GŁOSU W PRZYPADKU UZGODNIONYCH SKOORDYNOWANYCH STANOWISK, STANOWISK UNII LUB WSPÓLNYCH STANOWISK

- 7. Bez uszczerbku dla ustaleń dotyczących zabierania głosu, o których mowa w pkt 6, państwo członkowskie lub Komisja mogą zabrać głos, po należytym skoordynowaniu działań, by wspierać lub rozwijać skoordynowane stanowisko, stanowisko Unii lub wspólne stanowisko.

⁽¹⁾ Lub w miejscu, gdzie odbywa się posiedzenie, jeśli jest to gdzie indziej niż w Nowym Jorku lub Genewie.

GŁOSOWANIE W PRZYPADKU UZGODNIONYCH SKOORDYNOWANYCH STANOWISK, STANOWISK UNII LUB WSPÓLNYCH STANOWISK

- 8. a) Z zastrzeżeniem pkt 6, i zgodnie z art. 44 ust. 4 konwencji, Komisja – w imieniu Unii – będzie wykonywała prawo głosu Unii na podstawie stanowisk Unii lub wspólnych stanowisk wypracowanych w procesie koordynacji odnośnie do kwestii, o których mowa w pkt 4 oraz w pkt 5, gdy dana kwestia w przeważającej części należy do kompetencji Unii. Można uzgodnić, że jeżeli Unia nie jest reprezentowana, państwa członkowskie będą wykonywać swoje prawo głosu w tych sprawach na podstawie stanowisk Unii lub wspólnych stanowisk.
- b) Z zastrzeżeniem pkt 6, i zgodnie z art. 44 ust. 4 konwencji, państwa członkowskie będą wykonywały swoje prawo głosu w kwestiach, o których mowa w pkt 3 oraz w pkt 5, gdy dana kwestia w przeważającej części należy do kompetencji państw członkowskich, na podstawie skoordynowanych lub wspólnych stanowisk wypracowanych w procesie koordynacji.
- c) Niniejszy punkt nie ma zastosowania do prawa państw członkowskich do głosowania zgodnie z art. 34 konwencji.

ZABIERANIE GŁOSU I GŁOSOWANIE W PRZYPADKU BRAKU SKOORDYNOWANYCH STANOWISK, STANOWISK UNII LUB WSPÓLNYCH STANOWISK

- 9. W przypadku braku porozumienia pomiędzy Komisją a państwami członkowskimi zgodnie z pkt 6, państwa członkowskie mogą zabierać głos i głosować w sprawach wyraźnie należących do ich kompetencji pod warunkiem, że ich stanowisko będzie spójne z polityką Unii oraz zgodne z prawem unijnym. Komisja może zabierać głos i głosować w sprawach wyraźnie należących do kompetencji Unii, w stopniu koniecznym do obrony unijnego dorobku prawnego.

NOMINACJE

- 10. Bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do nominowania kandydatów na ekspertów zgodnie z art. 34 ust. 5 konwencji oraz prawa głosu zgodnie z art. 34 ust. 5 konwencji, Unia może – w swoim imieniu – nominować kandydata na eksperta w Komitecie ds. Praw Osób Niepełnosprawnych na podstawie wniosku Komisji, który musi zostać zatwierdzony przez państwa członkowskie w drodze konsensusu w ramach właściwej grupy roboczej Rady. Niniejsza procedura ma również zastosowanie do powtórnego nominowania kandydatów Unii.

Kandydat nominowany przez Unię musi być obywatelem Unii, posiadającym obywatelstwo jednego z państw członkowskich zgodnie z art. 20 ust. 1 TFUE.

PUNKT KONTAKTOWY

11. Zgodnie z art. 3 decyzji 2010/48/WE oraz z art. 33 ust. 1 konwencji:

- a) w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres kompetencji Unii, o których mowa w pkt 4 i 5, oraz bez uszczerbku dla odpowiednich kompetencji państw członkowskich, Komisja jest punktem kontaktowym w sprawach dotyczących wdrażania konwencji;
- b) państwa członkowskie powiadomią Komisję o własnych punktach kontaktowych;
- c) po otrzymaniu powiadomienia ze strony Organizacji Narodów Zjednoczonych lub innego państwa-strony konwencji, jeżeli dana kwestia wchodzi w zakres kompetencji dzielonych, o których mowa w pkt 5, Komisja lub punkt kontaktowy danego państwa członkowskiego poinformuje odpowiednio pozostałe punkty kontaktowe, o których mowa w lit. a) i b);
- d) w razie konieczności Komisja – z własnej inicjatywy lub na wniosek punktu kontaktowego państwa członkowskiego – zwoła posiedzenie koordynacyjne z udziałem punktów kontaktowych państw członkowskich;

MONITOROWANIE I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

12. a) Sprawozdania Unii i jej państw członkowskich będą obejmowały ich odpowiednie kompetencje, o których mowa w pkt 3, 4 i 5, oraz będą się wzajemnie uzupełniały.
- b) W kwestiach, o których mowa w pkt 3 i 5 (w przypadku gdy dana kwestia w przeważającej części należy do kompetencji państw członkowskich), państwa członkowskie przygotowują własne sprawozdania zgodnie z art. 35 konwencji.
  - c) W kwestiach należących do kompetencji Unii, o których mowa w pkt 4 i 5 (w przypadku gdy dana kwestia w przeważającej części należy do kompetencji Unii), Komisja przygotowuje sprawozdanie Unii oraz w odpowiednich przypadkach uzgodni z państwami

członkowskimi, jakie informacje powinny dostarczyć, aby umożliwić jej przygotowanie tego sprawozdania. Sprawozdanie Unii będzie dotyczyło kwestii regulowanych konwencją, które wchodzą w zakres szczególnych przepisów każdego z aktów przyjętych przez Unię, które wymieniono w załączniku do deklaracji w sprawie kompetencji zamieszczonej jako załącznik II do decyzji 2010/48/WE.

- d) Zgodnie z obowiązkiem ścisłej współpracy państwa członkowskie i Komisja będą sobie udostępniały sprawozdania, o których mowa w lit. b) i c), w celach informacyjnych i na zasadzie poufności, przed przedłożeniem ich Komitetowi ds. Praw Osób Niepełnosprawnych.
- e) Każde państwo członkowskie jest odpowiedzialne za swoją własną ocenę dokonywaną przez Komitet ds. Praw Osób Niepełnosprawnych. Komisja, jako punkt kontaktowy Unii, jest odpowiedzialna za ocenę Unii. Państwa członkowskie mogą zwrócić się do Komisji o wskazanie eksperta, który wejdzie w skład ich delegacji, natomiast Komisja może zwrócić się do państw członkowskich o wskazanie ekspertów, którzy wejdą w skład jej delegacji.
- f) Komisja będzie informowała państwa członkowskie i konsultowała się z nimi w trakcie przygotowywania ustnej prezentacji sprawozdania przed Komitetem ds. Praw Osób Niepełnosprawnych. Podobnie państwa członkowskie będą informowały Komisję i konsultowały się z nią w trakcie przygotowywania ustnej prezentacji ich sprawozdań krajowych.

13. Komisja we właściwym momencie zaproponuje właściwe ramy dla jednego lub kilku niezależnych mechanizmów zgodnie z art. 33 ust. 2 konwencji oraz w sprawie udziału społeczeństwa obywatelskiego – zgodnie z art. 33 ust. 3 konwencji, uwzględniając wszystkie odpowiednie instytucje Unii, jej organy, urzędy lub agencje.

PRZEGLĄD USTALEŃ

14. Na wniosek Rady, państwa członkowskiego lub Komisji, ustalenia zostaną poddane przeglądowi, z uwzględnieniem doświadczeń zebranych w trakcie ich funkcjonowania.

ZAŁĄCZNIK

Cel polityki Unii i jej państw członkowskich dotyczący wdrożenia konwencji

Bez uszczerbku dla pkt 13 kodeksu postępowania oraz mając na uwadze właściwe monitorowanie i sprawozdawczość, Unia i jej państwa członkowskie – w odpowiednich przypadkach i w niezbędnym zakresie – będą wzmocniały i koordynowały możliwości zarówno na szczeblu krajowym, jak i na szczeblu unijnym, aby zgromadzić i przeanalizować odpowiednie informacje obejmujące porównywalne dane statystyczne i badawcze, zgodnie z gwarancjami prawnymi i zasadami ochrony danych.
